

Οἱ Τρεῖς Καταστάσεις

† Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

ΟΙ **ΘΕΟΚΙΝΗΤΟΙ** Ἅγιοι Πατέρες μᾶς διδάσκουν, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ διαιροῦνται σὲ τρεῖς κατηγορίες:

- α) Σὲ αὐτοὺς ποὺ *ἐνεργοῦν* τὰ πάθη.
- β) Σὲ αὐτοὺς ποὺ *συγκρατοῦν* τὰ πάθη.
- γ) Σὲ αὐτοὺς ποὺ *ξερριζώνουν* τὰ πάθη.

Ἐπάρχουν ἄνθρωποι ἀξιοθρήνητοι, οἱ ὁποῖοι στενάζουν κά-
τω ἀπὸ τὸν βαρὺ ζυγὸ τῶν παθῶν. Δὲν ἀντιδροῦν καθόλου σὲ
ὅ,τι τοὺς ὑποβάλλουν τὰ ἁμαρτωλὰ πάθη τους καὶ ὁ διάβολος
διὰ μέσου αὐτῶν. Ἔτσι, ἡ ἁμαρτία τοὺς γίνεται συνήθεια φοβε-
ρὰ καὶ τύραννος ἀπάνθρωπος. Αὐτοὶ εἶναι ποὺ *ἐνεργοῦν* τὰ
πάθη.

Στὴν δεύτερη κατηγορία ἀνήκουν ὅσοι λυποῦνται, διότι εἶ-
ναι ἐμπαθεῖς, ἀντιστέκονται στὰ πάθη τους, ξεπερνοῦν τοὺς
κινδύνους, ἀλλὰ δὲν κόβουν τὰ πάθη, δηλαδή δὲν ἐνεργοῦν
ἀντίθετα ἀπὸ αὐτά, δὲν ἐφαρμόζουν μία *θεραπευτικὴ ἀγωγή*.

Τέλος, ὅσοι μὲ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας ἀγωνίζονται συνει-
δητὰ τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα χωρὶς ὑποχωρήσεις καὶ συμβιβα-
σμούς, αὐτοὶ *ξερριζώνουν* τὰ ἁμαρτωλὰ πάθη τους μὲ τὴν ἐργα-
σία τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς καὶ ἐν γένει τῶν θεωτικῶν
ἀρετῶν καὶ πορεύονται διὰ μέσου τῆς *καθάρσεως* πρὸς τὸν
φωτισμὸ καὶ τὴν θέωσι.

Ἐνα ἀπλὸ παράδειγμα:

• Κάποιος μᾶς ὕβριζει καὶ ἐξευτελίζει χωρὶς λόγο. Ἐμεῖς ταρασσόμεθα, «*φουντώνουμε*», ἀνταποδίδουμε τὶς ὕβρεις, ἐνθουμούμεθα συνεχῶς τὸ κακὸ ποὺ μᾶς ἔκανε καὶ τὸν κατακρίνουμε. Ἔτσι, μᾶς ἐνίκησε κατὰ κράτος ἡ μνησικακία καὶ μισαδελφία.

• Ὑπῆρχε ὁμως ἡ περίπτωσης νὰ λυπηθοῦμε μὲν ἐσωτερικά, ἀλλὰ νὰ ἀγωνισθοῦμε νὰ μὴ ἀπαντήσουμε. Μπορεῖ δὲ ἐπάνω στὸν ἀγῶνα νὰ ἠττηθοῦμε ἢ ἀπὸ συνήθεια νὰ συναρπασθοῦμε, ἀλλὰ νὰ μὴ δώσουμε συνέχεια. Τότε θὰ εἴμεθα στὴν δεύτερη κατηγορία, αὐτῶν ποὺ συκρατοῦνται.

• Ἄν ὁμως χαιρώμεθα, διότι μᾶς ὕβρισαν, ἂν κατακρίνουμε τὸν ἑαυτὸ μας καὶ λυπούμεθα, διότι γίναμε αἰτία νὰ ταραχθῆ καὶ στενοχωρηθῆ ὁ ἀδελφός μας, τότε εὐρισκόμεθα σὲ μιὰ θε-
ἀρεστη πνευματικὴ κατάστασι.

Ὁ Ἀββᾶς Δωρόθεος τῆς Γάζης λέγει, ὅτι αὐτὸς ποὺ *ἐνεργεῖ* τὸ πάθος ὁμοιάζει στὸν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος, ἐνῶ τοξεύεται ἀπὸ τὸν ἐχθρό του, πιάνει τὰ βέλη καὶ τὰ βυθίζει μόνος στὴν καρδιά του. Αὐτὸς πάλι ποὺ *συκρατεῖ* τὸ πάθος εἶναι ὁμοιος μὲ ἐκεῖνον ποὺ κατατοξεύεται ἀπὸ τὸν ἐχθρό του, ἀλλὰ ἔχει φορέσει ἕναν θώρακα καὶ δὲν τὸν βλάπτουν τὰ βέλη. Ὅποιος ὁμως *ἐκριζώνει* τὸ πάθος ὁμοιάζει μὲ ἐκεῖνον ποὺ πιάνει τὰ βέλη καὶ τὰ συντρίβει ἢ τὰ ἐπιστρέφει στὴν καρδιὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ· τώρα ποὺ εὐρισκόμεθα μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ἅς ἀποφασίσουμε τουλάχιστον νὰ μὴ *ἐνεργοῦμε* στὸ ἐξῆς τὰ πάθη· τοῦτο θὰ ἀποτελῆ τὴν ἀσφαλῆ βάσι, ὥστε μὲ τὴν βοήθεια τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν συμμετοχὴ μας στὰ Ἄχραντα Μυστήρια, νὰ φθάσουμε καὶ στὴν κατάστασι αὐτῶν ποὺ τὰ *ἐκριζώνουν* γιὰ τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

+ Κυριακὴ τοῦ *Θωμᾶ*, 25.4.2005 ἐκκλ.ἡμερ.

